

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 249. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1842_477B-txt-shoot-idm13568/facsimile.pdf (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Colombo (Christoffer), en Genuefer af ringe Værd, søgte længe forgæves Underrettelte til at overføre det Atlantiske Hav, men fandt den dog omstød hos Dronning Isabella i Castilien, og opdagte America 1492.

Constantin den Store led sig først fort for sin Død ved Daaben indlemme i den Christne Kirke, saa det er intet Under, om man finder hans Kroner uchristeligt, men Tro paa Christen, som en almagtig Guds-Mand, og paa Kærsels Tegn, som et uovervindeligt Skolde-Mærke, havde han aabnbar fra den Tid, han, (efter hans egen Fortælling til sin Levnets-Beskriver Bispep Eusebius) saae et Kors i Skyen, og vortvante sin Medveiler Maxentius med det Tegn i sit Banner.

Cuba er en af de Vestindiske Øer, Colombo opdagte, der ligger han ogsaa begaaet, og det er nu Spanierens eneste Americanske Besiddelse.

Calløden, ikke længe fra Indermøst, var det Sted, hvor den sidste Stuart (Carl Edward) efter endel Fremgang, led et afgjørende Nederlag (1746), saa han neppe selv i Skinde-Skærer undslap til Frankrig.

Cyrus blev, efter Perseus Didsagn, som Svad, udsat i en vild Bergeegn, men næret og forsonet af en Hund, til en Hyrde udsædes vort ham.

Cædmon er en berømt engel-sadistisk Skjald, om hvem Beda, der var samtidsig med ham, men negter yngre, fortæller, at han paa sine gamle Dage blev Skjald ved at drømme, Kong David rakte ham sin Harpe. Men har endnu dertilige Brude-Stykker af hans Bibel-Nim, men kun sammentvandede med maanedlige Tjærligninger.

Daab er Mænet paa den holdbelige Indvielse, hvorved de, som vil troe paa Christens, skal optages i hans Kirkes Skieb eller Menighed, og faar Naam af Christne, med Lofte paa det evige Liv, naar de holde Aftalen, som kaldes deres Daab-Pagt. Tvang herved er Tyranni.

Dagmar behyder Morgenrødt, og et Tilnaam, de Danste paa Baldemar Seiers første Dronning fra Bohmen, om hvis Kjærlighed det songes i Kambrusiferna.

Daniel var Abraham's store Prophet under det Babiloniske Fængselskab, som spaaede kiendelig haade om de Persiske, Græske og Romerske Verdens-Riger, og om det Guds-Rige, Christen fulde optælle.

Danmark er vort lille, men altsamle og i Hedenold høiherømt, Kongerige og Fædreland, hvorfra Anglerne udgik, som kristnede og oplyste hele Norden. Ingensted er heller Helheds Odsagn bedre gjemt, eller Fædrenes hærligere og hædligere besjægt, saa Danmark kaldes rettelig i Billed-Sprog de lykkelige Øer (Sæl-Land) hvor Jøll levde endnu efter Døden.

Dannevirke taler vi i Billed-Sproget Alt hvad der sørner om ægte Danstid og Danstid med det Vildstemmede, som særlig paatrænger sig, og har til dragt Danmark paa Randen af sin Raabergang.

Danstid glæder i Verden for det ingen Ting, men har dog søjselet sig med Verden et Par Tusindaar.

David, Abraham's Prophetiske og Kongelige Sanger, hvis „Harpe“ i Billed-Sproget betyder al ægte gudelig Verst.

Diadem er et kongeligt Hoved-Smykke, oprindeligt i Persien og Indien.

Diderik af Bern er Komposi-Mænet paa den Gøstiffe Kong Thjotref (Theodorik), som i det femte Aarhundrede indtog Italien og tog sit Tæde i Verona.

Dobone, i Epire (nu Albanien), var Sædet for det ælste Græske Drakel, som siden glemtes over det Delphiske ved Kastri i Mellem-Grækenland.

Donau er den største Lyfste Flod i Syden, som løber lige fra Schwaben til det Sortte Hav.

